

Povestea Ciocolatei

Încă din primii ani de căsnicie cochetam cu ideea adopției, însă, până în 2018 a rămas doar o idee, sau poate dorință...

Din multă dragoste și dorință a apărut pe lume, în 2014, primul nostru flăcău, Vanilie, fiul biologic. Timpul a trecut, Vanilie a început să crească iar noi să ne dorim un al doilea copil. Și astfel, în primăvara lui 2018 am început să ne gândim, din nou, la adopție, idee născută din dorința de a oferi dragoste, familie și siguranță unui înger ce nu are așa ceva și, de ce nu, din dorința de a participa la crearea unei lumi mai bune.

Ideea noastră însă nu a stagnat în minte, ci a coborât în inimă și astfel în ultima vineri din iunie 2018 alergam (la propriu) cu dosarul în mână către DGASPC. Actele le-am strâns ușor, în mai puțin de o săptămână dosarul era complet, ce-i drept că am primit ajutor din partea direcției.

Și uite-așa a început procesul de adopție al Ciocolatei noastre. Nu după mult timp de la depunerea dosarului au început întâlnirile cu doamnele de la direcție ("spiridușele" cum le-a numit mai târziu Vanilie).

Timpul parcă a trecut pe repede-nainte și uite-așa în august începeam cursul. Sinceri să fim, singurul "Bau-Bau" al întregului proces de adopție ni s-a părut cursul, care la drept vorbind, trebuie să fie un factor decisiv și, părerea noastră, trebuie să definitiveze trăirile și emoțiile prin care trec persoanele dormice să adopte. Nici nu ne-am dezmeticit bine că deja era septembrie iar noi aveam atestatul în mână. Bineînțeles că am fost să vedem lista copiilor greu adoptabili însă Ciocolată al nostru și-a ales un alt loc de întâlnire, deci nu l-am găsit acolo.

La două zile după ce am vizualizat lista copiilor greu adoptabili (pentru a doua oară), la sfârșitul lui noiembrie aflându-ne, am primit telefonul magic prin care spiridușele ne înștiințau că am intrat în potrivire cu un băiețel. Doamne, câtă emoție și ce trăiri am avut în zilele ce s-au scurs până am ajuns la direcție, ni se părea ca ziua are 48 de ore. Când am ajuns la direcție și ni s-a prezentat poza Ciocolatei noastre am fost pur și simplu fermecați de zâmbetul lui angelic, am știut ca el pe noi ne aștepta și că în sfârșit își alesese locul și timpul de întâlnire.

Și a urmat marea întâlnire... A fost chimie între noi de la prima întâlnire, acomodarea fiind ușoară și pentru Ciocolată dar și pentru Vanilie, iar familia asistentei maternale sprijinindu-ne încă de la început.

La jumătatea lui decembrie 2018 Ciocolată pășea în casa lui alături de Vanilie, mami și tati. De atunci suntem o familie ce-și are centrul universului în jurul Ciocolatei și al Vaniliei și, zicem noi, suntem o familie completă... sau poate ar mai fi loc și de o Caramela... cine știe? 😊